

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice

[COM(2010) 759 final – 2010/0364 (COD)]

(2011/C 218/24)

Raportor: **dl Richard ADAMS**

La 27 ianuarie 2011 și, respectiv, la 18 ianuarie 2011, în conformitate cu articolul 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul și Parlamentul European au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice

COM(2010) 759 final – 2010/0364 (COD).

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 6 aprilie 2011.

În cea de-a 471-a sesiune plenară, care a avut loc la 4 și 5 mai 2011 (ședința din 4 mai 2011), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 156 voturi pentru, 6 voturi împotriva și 10 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 CESE salută inițiativa Comisiei de a profita de revizuirea regulamentelor afectate de Tratatul de la Lisabona pentru a include măsuri de simplificare. Cu toate acestea, simplificările în cauză privesc în principal aspectele administrative, în timp ce există în continuare o nevoie de simplificare generală a regulamentelor în beneficiul agricultorilor și producătorilor din domeniul producției ecologice.

1.2 Comitetul semnalează faptul că recentul său Aviz CESE 357/2011 privind *sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din FEADR* prezintă observații detaliate referitoare la implicațiile alinierii competențelor delegate și a celor de executare ale Comisiei și, în prezenta propunere, aprobă abordarea Comisiei privind aceste competențe.

1.3 Comitetul consideră că ar trebui menținut rolul grupurilor care oferă consultanță Comisiei cu privire la actele de punere în aplicare, în special cel al ONG-urilor și al părților interesate.

1.4 Comitetul sugerează ca noua siglă ecologică a UE, atunci când indică produse ecologice care provin din afara UE, să se deosebească prin culoare.

2. Contextul avizului

2.1 Prezentul aviz examinează Comunicarea COM(2010) 759, care este o propunere de regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice. Propunerea are ca obiectiv alinierea competențelor de executare ale Comisiei, prevăzute de Regulamentul (CE)

nr. 834/2007 al Consiliului pe aceeași temă, la diferențierea dintre competențele delegate și competențele de executare ale Comisiei, introduse prin articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

2.2 Articolele 290 și 291 din TFUE prevăd modificări privind procedurile de adoptare a deciziilor la nivelul Comisiei Europene, Consiliului și Parlamentului European cu privire la condițiile de punere în aplicare a actelor legislative ale UE.

2.3 Cea mai mare parte a regulamentului prevede mici modificări la regulamentul anterior privind etichetarea produselor ecologice și, în mod specific, introduce șapte noi articole [38 alineatele (a)-(g)]. Acestea conțin „definiții specifice, legate de domeniul de aplicare” în cadrul competențelor delegate.

2.4 Alte chestiuni specifice acoperite sunt normele de producție, precum cerințele pentru producători și autorizarea anumitor produse și substanțe, sigla ecologică a UE și aspecte legate de sistemele de control, de exemplu auditul organismelor și autorităților de control.

3. Observații specifice

3.1 Deși regulamentul în discuție are un domeniu de aplicare restrâns și este, în mare parte, de natură tehnică, înțelegerea situației actuale a producției ecologice ca o componentă a PAC necesită o succintă explicație. Definiția „agriculturii ecologice” s-a conturat abia în momentul în care metodele moderne de producție agricolă au înlocuit în mare parte sistemele tradiționale. În prezent, aceasta este privită ca o metodă de producție bazată pe rotația culturilor, îngrășăminte ecologice, utilizarea compostului și a metodelor biologice de combatere a dăunătorilor pentru menținerea productivității

solului și combaterea dăunătorilor. De asemenea, aceasta exclude sau limitează la maximum utilizarea îngrășămintelor artificiale, a pesticidelor (respectiv a erbicidelor, insecticidelor, fungicidelor), a produselor de reglare a creșterii plantelor (precum hormonii), a antibioticelor destinate animalelor, a aditivilor alimentari și a organismelor modificate genetic.

3.2 Modelele de producție ecologică se bazează pe principiile ecologice, pe tradițiile locale, regionale și naționale și, într-o oarecare măsură, pe o anumită filozofie. Acestea au generat numeroase abordări diferite în întreaga Europă. La începutul anilor '70, ca răspuns la procesul de „europenizare” și la creșterea cererii și ofertei, numeroasele organizații naționale și voluntare de control al producției ecologice au început să caute un teren comun. În anii '80, ca răspuns la solicitările consumatorilor, ale crescătorilor, ale producătorilor de produse prelucrate și ale comercianților cu amănuntul, Comisia a lansat elaborarea unor norme de armonizare în domeniul producției ecologice, în cadrul PAC. Efortul Comisiei s-a materializat în Regulamentul privind plantele (1991) ⁽¹⁾ și Regulamentul privind producția animală (1999) ⁽²⁾.

3.3 Cu toate acestea, atât variațiile continue ale filozofiei ce stă la baza producției ecologice, cât și intrarea în scenă a producătorilor globali au determinat adaptarea, modificarea și dezvoltarea în permanență a regulamentelor UE ⁽³⁾. Cel mai recent exemplu în acest sens îl constituie adoptarea, în 2010 a unei noi sigle ecologice europene și a regulamentului referitor la aceasta ⁽⁴⁾.

3.4 În prezent, reglementările din domeniul producției ecologice furnizează un standard de bază uniform destinat tuturor operatorilor. Acest sector, care înseamnă 5 % din

suprafața agricolă a UE destinată producției ecologice și vânzării de 18 miliarde EUR de produse ecologice certificate ⁽⁵⁾, reprezintă o parte însemnată a pieței. Siglele private, utilizate de organismele naționale de control autorizate pot apărea alături de sigla UE, indicând consumatorilor aplicarea unor criterii suplimentare. Comitetul observă că prezentul regulament propune modificări de simplificare a legislației cu domeniu de aplicare restrâns și de natură tehnică.

3.5 În recentul său Aviz CESE 357/2011 privind *sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din FEADR*, Comitetul și-a expus în detaliu opiniile privind implicațiile mai largi ale articolelor 290 și 291.

3.6 În această situație, în cadrul unui proces continuu care urmărește consolidarea dispozițiilor în materie de producție ecologică, Comitetul aprobă abordarea bazată pe competențele delegate și cele de executare, prezentată de Comisie în propunerea de regulament. Cu toate acestea, Comitetul dorește să facă următoarele observații:

3.7 Ar trebui menținut rolul grupurilor care oferă consultanță Comisiei cu privire la actele de punere în aplicare, în special contribuția ONG-urilor și a părților interesate. Producția ecologică și comercializarea acestor produse constituie în continuare un domeniu complex, care va avea de câștigat de pe urma unei reprezentări largi și diverse.

3.8 Utilizarea noii sigle ecologice UE va deveni obligatorie anul viitor. Propunerea extinderii acesteia, sub control, la produsele din țările terțe ar trebui revizuită, luându-se în considerare posibilitatea utilizării unei sigle diferite, eventual de o altă culoare, pentru a se indica faptul că produsul respectiv provine din afara UE.

Bruxelles, 4 mai 2011

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Staffan NILSSON

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2092/91.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1804/99.

⁽³⁾ *The International Federation of Organic Agriculture Movements* (IFOAM – Federația internațională a mișcărilor agriculturii ecologice) numără peste 750 de membri în 115 țări.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 271/2010 al Comisiei.

⁽⁵⁾ Cifre din 2009.